

Gel Ses Etme

– Yazan Adam · 17 Mayıs 2017

Gel...

Bana ses etme

Yorgun bir yolcuyum çok görme

Deryada dalgalar

zaten vuruyor sen de üzme

Gözlerime bakmana gerek yok,

kelam deva olmaz ısrar etme

Akar giderim yalnız gecelere,

ummanın beni bekleyen hecelerine

Aç olsan ne yazar,

su zaten gökten yağar, güneş

teni yakar, içim titrer düşünme

Gözyaşları ruhu arındırmalı,

kalbi hastalıkları bir bir hatırlatarak

arınmanın çaresi olmalı,

yoksa neye yaramalı gücenme

Ben seni sana anlatamam,

gözlerine bakıp ta yüreğini kanatamam,

ayan olan halini birde sana

anlatarak yeniden acı yaşatamam

Yar...

Bana duyurma

Samimiyetle işitme mi sağla

Benim ruhi ve

zihni yapıma göre tanımla

Senin haline nakşetmişse

ve bizzat yaşanmışsa korkma

İnandım dediğinin farkındaysan,

emin olarak yaşıyorsan, kaygı taşıma

Bilmediğin ve emin olmadığın halde

zan üzerine karar kılıyorsan

bana anlatıp yorulma

Senin ruhuna, kalbine, zihnine işlemeli,

idrakin le bütünleşmeli, hayatının

mihengi olarak hissedilmeli unutma

Yar...

Kimi insanlar

Henüz vakıf olmadan

Hakkıyla tanıyıp, emin olmadan

Arzularının peşine düşerler,

nedenleri ötelerler

Nefislerini ihya etmek için

sürükleyip götüren heyecana girerler

Ne kadar hasret kaldığı

beklentileri varsa ona

kavuşacaklarını düşünürler

Aklı, bilgiyi, imkanları, şartları,

samimiyeti, sabrı, edebi,

nasibi nedense öğrenmek istemezler

Mustafa Cilasun